

Україна
Донецький окружний адміністративний суд

Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А І Н И

23 вересня 2019 р.

Справа №200/10788/19-а

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Донецький окружний адміністративний суд у складі:
головуючого - судді Логойди Т.В.,

розглянувши в порядку письмового провадження (за правилами спрощеного позовного провадження) адміністративну справу за позовом Кандиби Віктора Миколайовича до Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області про визнання протиправною бездіяльності та зобов'язання вчинити певні дії,

в с т а н о в и в:

У серпні 2019 року Кандиба В.М. звернувся до суду з вказаним адміністративним позовом, в якому зазначав, зокрема, що є внутрішньо переміщеною особою, яка з вересня 2014 року за місцем фактичного проживання перебувала на обліку у відокремленого підрозділа відповідача Бахмутського міського відділення Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області, а з 01 травня 2019 року - перебуває на обліку у відокремленого підрозділа відповідача - Слов'янського міського відділення Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області як отримувач страхових виплат.

З 01 вересня 2016 року по 30 квітня 2019 року виплату страхових виплат було припинено з підстав, що не передбачені законодавством. Разом з тим, після поновлення їх виплати страхові виплати за вказаний період виплачені не були.

На звернення до відповідача щодо виплати страхових виплат за цей період отримав відмову з посиланням на те, що страхові виплати за минулий період будуть виплачені на умовах окремого порядку, визначеного Кабінетом Міністрів України, який ще не затверджено.

Вважаючи, що відповідачем порушені його соціальні права, просив:

- визнати протиправною бездіяльність Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування в Донецькій області щодо невиконання йому страхових виплат у зв'язку з професійним захворюванням за період з 01 вересня 2016 року по 30 квітня 2019 року;

- зобов'язати Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування в Донецькій області нарахувати та виплатити йому заборгованість зі страхових виплат за період з 01 вересня 2016 року по 30 квітня 2019 року.

Відповідач подав відзив на позовну заяву, в якому зазначав, зокрема, що нарахування страхових виплат проводиться внутрішньо переміщеною особою за наявності у них довідки про взяття на облік такої особи як внутрішньо переміщеної чи відмітки в паспорті про місце проживання на території, яка контролюється органами державної влади України.

Після отримання такої довідки та звернення позивача із відповідною заявою виплати

*306*3877901*1*2*

раніше призначеної щомісячної страхової виплати продовжувалися, а після закінчення строку дії довідки – були припинені.

Після внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 08 червня 2016 року №352, які набули чинності з 11 червня 2016 року, щодо безтермінової дії довідки (п. б) та отримання позивачем довідки нового зразка йому поновлено виплату страхових виплат безстроково.

Виплата нарахованої суми страхових виплат за минулий час буде здійснюватися на умовах окремого порядку, визначеного Кабінетом Міністрів України. Вважав, що не порушив права позивача.

Також вважав, що позивачем пропущено строк звернення до суду з позовом. Просив в задоволенні позову відмовити.

Судом встановлено, що Кандиба В.М. має зареєстрований страховий випадок – професійне захворювання, і йому встановлено втрату професійної працездатності безстроково.

Позивач є внутрішньо переміщеною особою, місце проживання якої було зареєстровано на території, де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження (м. Горлівка Донецької обл.), а фактичне місце проживання/перебування – на підконтрольній українській владі території (м. Слов'янськ Донецької обл.), що підтверджується відповідною довідкою про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи.

До вересня 2014 року за місцем фактичного проживання отримував страхові виплати (у Горлівському міському відділенні у Центрально-Міському районі управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області), виплату яких було припинено у зв'язку з припиненням повноважень органів державної влади через проведення антитерористичної операції на території Луганської та Донецької областях, де позивач отримував страхові виплати, що відповідачем не заперечується.

З вересня 2014 року - після переміщення з території, де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, на підконтрольну українській владі територію, та набуття позивачем статусу внутрішньо переміщеної особи перебував на обліку у відокремленого підрозділа Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області - Бахмутського міського відділення області як отримувач страхових виплат у зв'язку з професійним захворюванням, виплату яких на підставі його звернення поновлено (продовжено) з 01 вересня 2014 року

За заявами позивача Бахмутським міським відділенням Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області позивачу продовжувалася виплата раніше призначеної щомісячної страхової виплати, внаслідок чого страхові виплати виплачено за період з 01 вересня 2014 року по 31 серпня 2016 року.

З 01 вересня 2016 року виплату страхових виплат припинено у зв'язку із закінченням терміну дії довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи.

Постановою Слов'янського міського відділення Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області від 03 червня 2019 року позивачу (за його заявою після отримання нової довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи за місцем проживання) продовжено виплату страхових виплат з 01 травня 2019 року безстроково.

Отже, з 01 вересня 2016 року виплату страхових виплат припинено, а з 01 травня 2019 року – поновлено. При цьому за період з 01 вересня 2016 року по 30 квітня 2019 року позивачу нараховані страхові виплати, однак виплачені не були, що підтверджується відповідною довідкою і не заперечується відповідачем.

На звернення позивача щодо виплати страхових виплат за вказаний період Управлінням виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області надана відповідь від 12 серпня 2019 року № К-01-04/19-401, в якій повідомлено, що виплату страхових виплат було припинено з 01 вересня 2016 року у зв'язку із закінченням терміну дії довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи. З 01 травня 2019 року

за заявою позивача виплату страхових виплат поновлено.

Також повідомлено, що відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 08 червня 2016 року № 365 орган, що здійснює соціальні виплати, на підставі рішення комісії призначає (відновлює) таку соціальну виплату з місяця, в якому надійшла заява внутрішньо переміщеної особи. Суми соціальних виплат, які не виплачені за минулий період, обліковуються в органі, що здійснює соціальні виплати та виплачуються на умовах окремого порядку, визначеного Кабінетом Міністрів України. Оскільки такий порядок ще не прийнятий, тому підстави для виплати заборгованості із страхових виплат за минулий період відсутні.

Фактично позивачу відмовлено у виплаті страхових виплат за минулий період.

Дослідивши матеріали справи, вирішивши питання чи мали місце обставини, якими обґрунтовувалися вимоги та заперечення, та якими доказами вони підтверджуються, чи є інші фактичні дані, які мають значення для вирішення справи, та докази на їх підтвердження, які правові норми належить застосувати до цих правовідносин, суд дійшов висновку, що позов підлягає задоволенню частково з таких підстав.

Правові, фінансові та організаційні засади загальнообов'язкового державного соціального страхування, гарантії працюючих громадян щодо їх соціального захисту у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, вагітністю та пологами, від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, охорони життя та здоров'я визначає Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

Статтею 36 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» визначено, що страховими виплатами є грошові суми, які Фонд виплачує застрахованому чи особам, які мають на це право, у разі настання страхового випадку.

Страхові виплати складаються із:

- 1) страхової виплати втраченого заробітку (або відповідної його частини) залежно від ступеня втрати потерпілим професійної працездатності (далі - щомісячна страхова виплата);
- 2) страхової виплати в установлених випадках одноразової допомоги потерпілому (членам його сім'ї та особам, які перебували на утриманні померлого);
- 3) страхової виплати дитині, яка народилася з інвалідністю внаслідок травмування на виробництві або професійного захворювання її матері під час вагітності;
- 4) страхових витрат на медичну та соціальну допомогу.

Строки проведення страхових виплат визначені ст. 47 вказаного Закону.

Відповідно до ч. 1 ст. 47 Закону страхові виплати провадяться щомісячно в установлені Фондом дні на підставі постанови цього Фонду або рішення суду:

1) потерпілому - з дня втрати працездатності внаслідок нещасного випадку або з дати встановлення професійного захворювання;

2) особам, які мають право на виплати у зв'язку зі смертю годувальника, - з дня смерті потерпілого, але не раніше дня виникнення права на виплати.

Частинами 5 та 6 ст. 47 Закону визначено, що страхові виплати провадяться протягом строку, на який встановлено втрату працездатності у зв'язку із страховим випадком, а фінансування додаткових витрат згідно з цим Законом - протягом строку, на який визначено потребу в них.

Страхові виплати провадяться протягом строку, встановленого МСЕК або ЛКК. Строк проведення страхових виплат продовжується з дня їх припинення і до часу, встановленого при наступному огляді МСЕК або ЛКК, незалежно від часу звернення потерпілого або заінтересованих осіб до Фонду. При цьому сума страхових виплат за минулий час виплачується за умови підтвердження МСЕК втрати працездатності та причинного зв'язку між настанням непрацездатності та ушкодженням здоров'я.

Згідно з ч. 4 та 7 ст. 47 Закону виплати, призначені, але не одержані своєчасно потерпілим або особою, яка має право на одержання виплат, провадяться за весь минулий час, але не більш як за три роки з дня звернення за їх одержанням.

Якщо потерпілому або особам, які мають право на одержання страхової виплати, з

вини Фонду своєчасно не визначено або не виплачено суми страхової виплати, ця сума виплачується без обмеження протягом будь-якого строку та підлягає коригуванню у зв'язку із зростанням цін на споживчі товари та послуги в порядку, встановленому статтею 34 Закону України "Про оплату праці".

Відповідно до п. 3 розд. VII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» особливості надання соціальних послуг та виплати матеріального забезпечення за соціальним страхуванням внутрішньо переміщеним особам (громадянам України, які переселилися з тимчасово окупованої території, території проведення антитерористичної операції або зони надзвичайної ситуації) визначаються Кабінетом Міністрів України.

Пунктом 1 постанови Кабінету Міністрів України «Про особливості реалізації прав деяких категорій осіб на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» від 01 жовтня 2014 року № 531 встановлено, що особи, які перебувають (перебували) у трудових відносинах з підприємствами, установами, організаціями чи фізичними особами або були добровільно застраховані та переселилися з тимчасово окупованої території, району проведення антитерористичної операції або зони надзвичайної ситуації (далі - застраховані особи), мають право на надання матеріального забезпечення та соціальних послуг відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» робочими органами виконавчої дирекції Фонду соціального страхування, а до завершення заходів, пов'язаних з утворенням зазначеного Фонду та його робочих органів, - робочими органами Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань та Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності (далі - фонди) відповідно до пункту 6 розділу VII «Прикінцеві та перехідні положення» зазначеного Закону за фактичним місцем проживання у порядку, встановленому правліннями фондів.

Порядок надання страхових виплат, фінансування витрат на медичну та соціальну допомогу, передбачених загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання для внутрішньо переміщених осіб затверджений постановою правління Фонду соціального страхування України від 12 грудня 2018 року № 27.

Відповідно до п. 1.2 розд. I вказаного Порядку внутрішньо переміщені особи мають право на призначення та/або продовження раніше призначених страхових виплат, витрат на медичну та соціальну допомогу відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» безпосередньо в робочих органах виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України (далі - робочі органи виконавчої дирекції Фонду) або їх відділеннях за фактичним місцем проживання (перебування), що підтверджується довідкою про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, виданою відповідно до Порядку оформлення і видачі довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01 жовтня 2014 року № 509 (далі - довідка про взяття на облік), з дотриманням вимог Порядку призначення (відновлення) соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08.06.2016 № 365 (далі - Порядок № 365), та постанови Кабінету Міністрів України від 05.11.2014 № 637 "Про здійснення соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам" (далі - постанова КМУ № 637).

Згідно з п. 3.1 розд. III вказаного Порядку внутрішньо переміщені особи мають право на продовження раніше призначених страхових виплат у робочому органі виконавчої дирекції Фонду або його відділенні за фактичним місцем проживання (перебування).

Аналогічні положення містяться в Порядку призначення (відновлення) соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам, що затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 08 червня 2016 № 365, та в постанові Кабінету Міністрів України від 05 листопада 2014 року № 637 «Про здійснення соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам».

Відповідно до п. 3.7 розд. III Порядку, що затверджений постановою правління Фонду

соціального страхування України від 12 грудня 2018 року № 27, щомісячні страхові виплати внутрішньо переміщеній особі продовжуються (відновлюються) на підставі рішення Комісії з місяця, в якому надійшла заява внутрішньо переміщеної особи, та фінансуються впродовж тридцяти календарних днів з дати прийняття постанови про продовження раніше призначених страхових виплат.

Згідно з п.п. 3.8 та 3.9 розд. III Порядку суми страхових виплат, які не виплачені за минулий період, виплачуються на умовах окремого порядку, визначеного Кабінетом Міністрів України.

Суми страхових виплат, які не виплачені за минулий період, обліковуються в робочих органах виконавчої дирекції Фонду, в яких зберігались справи про страхові виплати до початку антитерористичної операції, та тимчасової окупації українських територій, в порядку визначеному виконавчою дирекцією Фонду.

Аналогічні положення містяться в п. 15 Порядку призначення (відновлення) соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам, що затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 08 червня 2016 № 365, відповідно до якого орган, що здійснює соціальні виплати, на підставі рішення комісії призначає (відновлює) таку соціальну виплату з місяця, в якому надійшла заява внутрішньо переміщеної особи. Суми соціальних виплат, які не виплачені за минулий період, обліковуються в органі, що здійснює соціальні виплати, та виплачуються на умовах окремого порядку, визначеного Кабінетом Міністрів України.

На час виникнення спірних правовідносин та на час розгляду справи такий порядок Кабінетом Міністрів України затверджено не було.

Разом з вказаними нормами суд враховує наступне.

Стаття 2 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» визначено, що громадянам України, а також іноземцям та особам без громадянства, які на законних підставах перебувають в Україні, гарантуються свобода пересування та вільний вибір місця проживання на її території, за винятком обмежень, які встановлені законом. Реєстрація місця проживання чи місця перебування особи або її відсутність не можуть бути умовою реалізації прав і свобод, передбачених Конституцією, законами чи міжнародними договорами України, або підставою для їх обмеження.

Відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» статус внутрішньо переміщеної особи надає особі спеціальні, додаткові права, або «інші права», як це зазначено у ст. 9 Закону, не звужуючи при цьому обсяг конституційних прав та свобод особи. Вказаний Закон встановлює гарантії дотримання прав, свобод та законних інтересів внутрішньо переміщених осіб.

В даному спорі наявність у позивача статусу внутрішньо переміщеної особи створила для нього, на відміну від інших громадян України, певні перешкоди в отриманні страхових виплат, передбачених Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

Відповідно до ст. 92 Конституції України виключно законами України визначаються, зокрема права і свободи людини і громадянина, гарантії цих прав і свобод; основи соціального захисту.

Статтею 24 Конституції України встановлено, що громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом. Не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками.

Одним з конституційних прав є право на соціальний захист (ст. 46 Конституції України).

Стаття 46 Конституції України, ст. 22 Загальної декларації прав людини, ст. 9 Міжнародного пакту про економічні, соціальні та культурні права, ст. 23 Європейської соціальної хартії (переглянутої) закріплюють право особи на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності,

втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом.

При цьому, Конституція України (ст. 24), Загальна декларація прав людини (ст. ст. 2, 7), Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права (ст. 2), Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод (ст. 14, ст. 1 Протоколу №12 до Конвенції) закріплюють принцип рівності осіб та визначають, що права особи, в тому числі і право на соціальний захист має здійснюватися без дискримінації за будь-якою ознакою.

Відповідно до ст. 64 Конституції України конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України. В умовах воєнного або надзвичайного стану можуть встановлюватися окремі обмеження прав і свобод із зазначенням строку дії цих обмежень.

На час припинення позивачу щомісячних страхових виплат воєнного або надзвичайного стану в Україні введено не було.

Разом з тим реалізація прав позивача була обмежена залежністю від його статусу внутрішньо переміщеної особи, що свідчило про те, що положення п. 15 Порядку призначення (відновлення) соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам, що затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 08 червня 2016 року № 365, п.п. 3.8 та 3.9 розд. III Порядку надання страхових виплат, фінансування витрат на медичну та соціальну допомогу, передбачених загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання для внутрішньо переміщених осіб, що затверджений постановою правління Фонду соціального страхування України від 12 грудня 2018 року № 27, згідно з якими суми соціальних виплат, які не виплачені за минулий період, обліковуються в органі, що здійснює соціальні виплати, та виплачуються на умовах окремого порядку, визначеного Кабінетом Міністрів України, - не відповідали та суперечили Конституції України.

Відповідно до ст. 8 Конституції України в Україні визнається і діє принцип верховенства права.

Статтею 6 Кодексу адміністративного судочинства України визначено, що суд при вирішенні справи керується принципом верховенства права, відповідно до якого, зокрема, людина, її права та свободи визнаються найвищими цінностями та визначають зміст і спрямованість діяльності держави.

Суд застосовує принцип верховенства права з урахуванням судової практики Європейського суду з прав людини.

Суди застосовують при розгляді справ Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод та практику Європейського суду з прав людини як джерело права (ст. 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини»).

Так, Європейський суд з прав людини в рішенні від 26 червня 2014 року у справі «Суханов та Ільченко проти України» (заяви № 68385/10 та 71378/10, п. 52 рішення), а також в рішенні від 19 червня 2012 року у справі «Хонякіна проти Грузії» (Khoniakina v. Georgia, заява № 17767/08, п. 72), зазначив, що зменшення розміру або припинення виплати належним чином встановленої соціальної допомоги може становити втручання у право власності.

Європейський суд з прав людини зазначив, що в контексті статті 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод поняття «майно» охоплює як «наявне майно», так і активи, включаючи право вимоги, з посиланням на які заявник може стверджувати, що він має принаймні законні очікування стосовно ефективного здійснення свого «права власності» (п. 74 рішення від 02.03.2005 року у справі «Von Maltzan and Others v. Germany»). Європейський суд з прав людини зробив висновок, що певні законні очікування заявників підлягають правовому захисту, та сформував позицію для інтерпретації вимоги як такої, що може вважатися «активом»: вона повинна мати обґрунтовану законну підставу, якою, зокрема, є чинна норма закону, тобто встановлена законом норма щодо

виплат (пенсійних, заробітної плати, винагороди, допомоги) на момент дії цієї норми є «активом», на який може розраховувати громадянин як на свою власність. Таким чином, статтю 1 Першого протоколу до Конвенції слід застосовувати для захисту «правомірних (законних) очікувань».

Невиплатою позивачу страхових виплат за минулий період з точки зору положень ст. 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод мало місце втручання у право власності позивача, і таке втручання не було законним.

Діями та бездіяльністю відповідача порушено право позивача на отримання страхових виплат, на що позивач мав законні очікування.

Отже, суб'єкт владних повноважень не виплачуючи позивачу страхові виплати за минулий період з огляду на його статус внутрішньо переміщеної особи та посиляючись на нормативно-правові акти, що, фактично звузили його права та зробили їх реалізацію залежною від певних обставин, порушив право позивача на їх отримання, при цьому це право є об'єктом захисту за ст. 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (право власності).

З огляду на наведене з метою повного та ефективного захисту порушених прав позивача порушені права позивача підлягають відновленню іншим шляхом - шляхом визнання протиправними дій Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області щодо відмови у виплаті позивачу страхових виплат за період їх невиплати; визнання протиправною бездіяльності Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області в особі Слов'янського міського відділення Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області щодо невиплати позивачу страхових виплат за період їх невиплати, із зобов'язанням відповідача в особі Слов'янського міського відділення Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області виплатити позивачу страхові виплати за період їх невиплати (ч. 2 ст. 9, п. 10 ч. 2 ст. 245 Кодексу адміністративного судочинства України).

Разом з тим оскільки після припинення виплати страхових виплат позивачу щомісячно нараховувалися такі виплати, тому позовні вимоги в частині зобов'язання відповідача нарахувати страхові виплати задоволенню не підлягають.

Щодо строку захисту порушеного права.

Відповідно до ч. 7 ст. 47 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» якщо потерпілому або особам, які мають право на одержання страхової виплати, з вини Фонду своєчасно не визначено або не виплачено суми страхової виплати, ця сума виплачується без обмеження протягом будь-якого строку та підлягає коригуванню у зв'язку із зростанням цін на споживчі товари та послуги в порядку, встановленому статтею 34 Закону України "Про оплату праці".

Порушення прав позивача на отримання належних сум страхових виплат відбулося з вини органу, що призначає і виплачує страхові виплати, і мало триваючий характер. Процесуальний строк обмежує лише строк звернення до суду з позовом, і не обмежує строк захисту порушеного права, якщо спеціальними нормами матеріального права встановлені більші строки для такого захисту (в даному випадку на підставі ч. 7 ст. 47 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» позивач має право захистити своє порушене право на виплату страхових за минулий час без обмеження будь-яким строком). На необхідність застосування крім процесуальних строків також й положень спеціальних норм неодноразово зазначалося і в рішеннях Верховного Суду України (зокрема, в рішенні від 25 травня 2016 року в справі № 21-1249a16), а також в постанові Верховного Суду від 03 травня 2018 року в справі № 805/402/18 (провадження №Пз/9901/20/18), які відповідно до ч. 5 ст. 242 Кодексу адміністративного судочинства України мають бути враховані судом при виборі і застосуванні норми права до спірних правовідносин.

Відповідно до ч. 1 ст. 371 Кодексу адміністративного судочинства України негайно

виконуються рішення суду, зокрема про присудження виплати пенсій, інших періодичних платежів з Державного бюджету України або позабюджетних державних фондів - у межах суми стягнення за один місяць.

Оскільки позивачем вимоги про стягнення суми страхових виплат не заявлялися, тому правові підстави для застосування вказаним норм - відсутні.

Щодо розподілу судових витрат.

Ухвалою Донецького окружного адміністративного суду від 05 вересня 2019 року сплату судового збору в сумі 768,40 грн. за подання до суду позовної заяви відстрочено до ухвалення судового рішення у справі.

Згідно з ч. 2 ст. 133 Кодексу адміністративного судочинства України якщо у строк, встановлений судом, судові витрати не будуть оплачені, позовна заява залишається без розгляду або витрати розподіляються між сторонами відповідно до судового рішення у справі, якщо сплату судових витрат розстрочено або відстрочено до ухвалення судового рішення у справі.

Відповідно до ч.ч. 1 та 3 ст. 139 вказаного Кодексу, яка регулює питання розподілу судових витрат, при задоволенні позову сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, всі судові витрати, які підлягають відшкодуванню або оплаті відповідно до положень цього Кодексу, стягуються за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав відповідачем у справі, або якщо відповідачем у справі виступала його посадова чи службова особа.

При частковому задоволенні позову судові витрати покладаються на обидві сторони пропорційно до розміру задоволених позовних вимог.

Керуючись статтями 32, 139, 243 - 246 Кодексу адміністративного судочинства України, суд

в и р і ш и в:

Позов Кандиби Віктора Миколайовича (84108, Донецька обл., м. Слов'янськ, вул. Ставропольська, 44, ІПН 2120218357) до Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області (84122, Донецька обл., м. Слов'янськ, вул. Свободи, 5, код ЄДРПОУ 41325231) про визнання протиправною бездіяльності та зобов'язання вчинити певні дії задовольнити частково.

Визнати протиправними дії Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області щодо відмови у виплаті Кандибі Віктору Миколайовичу страхових виплат за період з 01 вересня 2016 року по 30 квітня 2019 року.

Визнати протиправною бездіяльність Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області в особі Слов'янського міського відділення Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області щодо невиконання Кандибі Віктору Миколайовичу страхових виплат за період з 01 вересня 2016 року по 30 квітня 2019 року.

Зобов'язати Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області в особі Слов'янського міського відділення Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області виплатити Кандибі Віктору Миколайовичу страхові виплати за період з 01 вересня 2016 року по 30 квітня 2019 року.

В задоволенні решти позовних вимог – відмовити.

Стягнути з Кандиби Віктора Миколайовича (84108, Донецька обл., м. Слов'янськ, вул. Ставропольська, 44, ІПН 2120218357) на користь державного бюджету України (Державна судова адміністрація України, розрахунковий рахунок: 31211256026001, ГУК у м.Києві/м.Київ/22030106, код отримувача 37993783, банк отримувача Казначейство України (ЕАП), код банку отримувача 899998, код класифікації 22030106) судовий збір в сумі 192 (сто дев'яносто дві) грн. 10 (десять) коп.

Стягнути за рахунок бюджетних асигнувань Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області (84122, Донецька обл., м.Слов'янськ, вул.Свободи, 5, код ЄДРПОУ 41325231) на користь державного бюджету України (Державна судова адміністрація України, розрахунковий рахунок: 31211256026001, ГУК у м.Києві/м.Київ/22030106, код отримувача 37993783, банк отримувача Казначейство України (ЕАП), код банку отримувача 899998, код класифікації 22030106) судовий збір в сумі 576 (п'ятсот сімдесят шість) грн. 30 (тридцять) коп.

Рішення набирає законної сили у строк та у порядку, що визначені статтею 255 КАС України, і може бути оскаржене до суду апеляційної інстанції шляхом подання апеляційної скарги через суд першої інстанції протягом тридцяти днів з дня складення повного судового рішення.

Повне рішення судом складено 23 вересня 2019 року.

Суддя

Т.В. Логойда

*306*3877901*1*2*